

قطعنامه زنان

(این قطعنامه به دو تن از زنان مبارز ، دو خواهر پرستار ، شهلا و نسرین کعبی ، نخستین زنانی که توسط رژیم جمهوری اسلامی در جریان کشتار کردستان ، در سال ۱۳۵۸ اعدام شدند ، تقدیم می شود .)

در جامعه ما زن بعنوان شهروند درجه دوم زیر سلطه فرهنگ و سنت مردم‌سالار همواره از بی حقوقی و ستم جنسی رنج برده است. در تمام خیزش‌های اجتماعی و مقاطعه برآمد اقلایی دوران اخیر، زنان در جامعه ما دوش به دوش مردان با ظلم و بی عدالتی و ارتقای به نبرد برخاسته و بخشی از بار مبارزه را بر دوش کشیده اند.

اما تا دوره کنونی، مبارزات زنان نه به صورت مستقل و علیه ستم جنسی، که درون دیگر جنبش‌های اجتماعی و برای خواست‌های سیاسی- اجتماعی بوده است. با سلطه جمهوری اسلامی، ستم بر زنان ابعاد بی سابقه‌ای یافت. اما زنان با وجود قهر و دیکتاتوری خشن حکومت اسلامی، علیه قانون شرع و برای احترام حقوق خود به مبارزه برخاستند و ارتقای مذهبی حاکم با تمام تلاش خود توانست آنان را از صحنه امور جامعه حذف و صرفاً به برده خانگی بدل نماید.

اینک مسئله زن در ایران موضوعی سیاسی است. و مبارزه برای دموکراسی و عدالت اجتماعی با مبارزات زنان برای رهایی از ستم جنسی گره خورده است. استقرار دموکراسی واقعی در ایران بدون تأمین برای حقوق زنان با مردان در همه زمینه‌ها ممکن نخواهد بود.

ما با به رسمیت شناختن تشکل‌های مستقل و متفرق زنان و حمایت بی دریغ از این تشکل‌ها، که از جمله مورد بی توجهی جنبش چپ قرار گرفته بوده است، خواهان اقدامات زیر و لغو قوانین مغایر با آنها بعنوان اولین کامها برای تأمین برای حقوق زنان با مردان هستیم.

۱- آزادی کامل روابط فردی و اجتماعی و لغو قوانین و مجازات‌های ارتقای و مذهبی علیه زنان از جمله سنگسار قصاص. آزادی پوشش و آزادی مسافرت.

۲- تأمین برای زنان با مردان در زمینه اشتغال و دستمزد و تأمین اجتماعی و امکان شرکت برای زنان در زندگی سیاسی جامعه.

۳- ایجاد مهدکودک‌های دولتی.

۴- ممنوعیت سپردن کار سنگین به زنان باردار، و حق استفاده از مرخصی زایمان به مدت حداقل ۳ ماه.

۵- بالا بردن سن قانونی ازدواج، آزادی کامل در انتخاب همسر، ممنوعیت صیغه و چند همسری. حق طلاق و سرپرستی از فرزندان، آزادی سقط جنین.

۶- ممنوعیت تحقیر و اعمال خشونت در خانواده و ایجاد خانه‌های امن برای زنان.

۷- حق برای زنان با مردان در امور مالی خانواده و حق مساوی ارث و سهم مساوی از دارایی‌های خانواده به هنگام جدایی.

۸- حق یکسان زنان با مردان برای تحصیل، انتخاب رشته تحصیلی، حق کار و امکانات ورزشی.

۹- تسویه کلیه مسائل تبعیض‌آمیز از سطوح آموزشی و کتاب‌های درسی همراه با کار آموزشی و فرهنگی در جامعه برای تثبیت موقعیت برای زنان با مردان.

۱۰- اولویت انتخاب زنان در صورت داشتن موقعیت و شرایط یکسان با مردان (تبعیض مشیت).

۱۱- به رسمیت شناختن ۱۷ اسفند (۸ مارس) بعنوان روز جهانی زن و تعطیل رسمی آن.